

Ny mand ved roret på Egmont Højskolen

Det hele begyndte med et par overnatninger i shelteret nede bag Søsportcenteret.

Søren Kristensen var på studierejse sammen med et par medstuderende fra seminarieret. Og den rejse førte dem blandt andet til Egmont Højskolen, hvor de overnattede i shelteret.

I løbet af de to døgn, de var der, blev Søren fanget ind af ånden på stedet: at der var rummelighed i mødet med andre, at der blev givet muligheder for handicappede for at opleve et ungdomsliv på lige fod

med andre, at alle mennesker havde deres eget værd, at der blev taget hånd om dem, der havde behov for det.

Snart efter blev Søren ansat på Eriksminde Efterskole; den ser han som en nær slægtning til Egmont Højskolen, idet de begge er startet af nogle af pionererne fra Den frie Lærerskole i Ollerup: Lise og Oluf Lauth på Holsatia, og Kis og Thjelle Raunkjær på Eriksminde. Skolerne havde et vist samarbejde, som er blevet udbygget i årenes løb, og som privatperson kom Søren også ofte på Egmont Højskolen.

Det var således ikke et spring ud i det totalt ukendte, da Søren søgte og fik stillingen som forstander på Egmont Højskolen. Det fremgik også klart af talerne ved velkomstfesten i fredags, at skolens bestyrelse og medarbejdere var overbeviste om, at Søren var deres mand, og at han allerede havde fået sin ilddåb i vanskelige handicappolitiske forhandlinger.

I torsdag mødtes jeg med Søren, fik en rundvisning på højskolen og et indblik i de tanker, han gør sig for fremtiden. Han fremhævede skolen som et sted, hvor eleverne oplever åbninger og muligheder, og ikke lukkethed og begrænsninger, og som et sted, hvor eleverne bliver rustet til at være aktive samfundsborgere.

På vejen rundt viste Søren stolt frem. Jeg fik ikke blot de flotte fysiske rammer præsenteret, men fik i mindst lige så høj grad en fornemmelse af de menneskelige relationer på stedet. Der var masser af smil og aktivitet i værkstederne og i køkkenet. Alle vi mødte, fik en hilsen med på vejen, nogle også en lille snak, de fleste blev nævnt ved navn. Det er da noget af en præstation så tidligt på skoleåret, når man tænker på, at der er 220 elever og 120 ansatte.

Søren mener ikke, at der er behov for større byggerier. Opgaven er at binde huset sammen og skabe hjemlighed på trods af størrelsen, at skabe relationer og nærhed og at styrke solidariteten. Der skal også hele tiden arbejdes på at udvikle pædagogikken. Og helt naturligt skal Egmont Højskolen til stadighed arbejde for, at der bliver taget hånd om dem, der har brug for ekstra støtte, også i det omgivende samfund.

Endelig ønsker Søren en endnu større åbning til lokalsamfundet. På skolen mærkede man allerede en øget interesse fra Hou-boernes side, da Vandhalla åbnede. Dem, der kommer i svømmehallen, vover sig måske også længere ind, kommer til foredrag og andre arrangementer. I den forbindelse kan nævnes, at Egmont Højskolens Teknologi- og Kulturforening har en del arrangementer. Det koster 100 kr. om året at være medlem, og medlemskabet giver samtidig ret til at benytte badebroen!

Og rundturen sluttede naturligt, hvor det hele begyndte, ved shelteret.

27.09.2018/Karen Rasmussen

